

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Sacramentis In Genere Ac De Sacramentalibus Nec Non De Sacramentis Baptismi, Confirmationis, atque Extremæ Unctionis Decisiones

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio XXVII. Argumentum. Exponitur Baptismus Sanguinis consistens in Martyrio. Quid, & quotuplex sit Martyrium declaratur; & quot ejus gradus? Conditiones septem necessariæ ad verum Martyrium. Ejus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94638)

cedendam ipsi homini Cathecumeno justificationem, & gratiam, contenta sit attritione cum ipso voto suscipiendi Baptismi; juxta Doctrinam Emin. Cardin. de Lauræa d. disp. 13. art. 5. num. 47.

DECISIO XXVII.

ARGUMENTUM.

Exponitur Baptismus Sanguinis consistens in Martyrio. Quid, & Quotuplex sit Martyrium declaratur, & quot ejus gradus? Conditiones septem necessariae ad verum Martyrium. Ejus sex effectus cum exemplis, ac variis eruditionibus sacris.

SUMMARIUM.

- 1 Sanguinis Baptismus, quid sit?
- 2 Martyrium quid sit? & unde dicatur?
- 3 Martyres cur olim nominarentur Confessores?
- 4 Martyrium duplex. Cruentum, & Incruentum.
- 5 Amor in Deum Triplex: Complacentie, Benevolentie, & Appretiationis.
- 6 Martyrium sibi procurare an, & quando liceat?
- 7 Incruentum Martyrium quoniam sit?
- 8 Martyrii gradus quatuor.
- 9 Martyrii perfecti conditiones septem. Et quæ?
- 10 Fides dupliciter exercetur, nempe in credendis, & in agendis.
- 11 Martyres qui fuerint ob fidem in agendis?
- 12 Interficere seipsum nulli licet.
- 13 Martyrizandus si sit in peccato, vel confiteri si potest, vel contritionis actus elicere debet sed an sufficiat Attritio?
- 14 Martyres recalcitrare non debent contra tortores
- 15 Perseverantia necessaria est Martyri in tormentis
- 16 Gladius cur semper occideret Martyres?

Tertia species Baptismi illa est, quam Theologi vocant Sanguinis, id est Martyrii; ideo hic agendum venit de Martyrio, qui est Baptismus Sanguinis; & de eo sex sunt videnda.

- 1 Qualis sit Baptismus Sanguinis?
- 2 Quid sit Martyrium?
- 3 Quotuplex?
- 4 Quod gradus Martyrii?
- 5 Quod conditiones ad verum Martyrium?
- 6 Qui sint effectus Martyrii?

Quo ad Primum: Baptismus Sanguinis est ablutio animæ facta in proprio sanguine, effuso ob confessionem fidei, cum perpeffione mortis, à persecutore illatæ, in odium ipsius fidei; ubi non est modus recipiendi Baptismum aquæ, & de hoc Baptismo locutus est Salvator in illis verbis *Marc. 10. Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? & Baptismo, quo ego baptizor, Baptizari? Et Luc. 12. Baptismo habeo Baptizari, & quomodo coarctor, usque dum perficiatur.* Hoc autem à Christo Domino perficiendum, & Calix bibendus, erat passio, seu Martyrium cum sanguinis effusione, & ideo sanguinis effuso, & Martyrium susceptum à non Baptizato ob confessionem fidei, quando non habet possibilitatem suscipiendi Baptismum Fluminis, seu aquæ, dicitur Baptismus Sanguinis, Bonac. de Baptis. disp. 2. q. 1. Gobat. d. tract. 2. num. 599. Mastrius in Theol. Moral. d. disp. 17. q. 6. & in 4. Sent. d. disp. 2. num. 280. & Eminentiis. Card. de Lauræa de Sacram. Baptismi disp. 12. num. 69.

Quo ad Secundum: Studiosi nostri notarunt: Martyrium esse Confessionem Fidei, cum mortis perpeffione à persecutore illatæ in odium fidei. Nam Adar. Doct. Clericali Tom. 1. Lib. 1.

tyrium Græca dictio est, *μαρτύριον*, & τὸ, significans Testimonium: & *μαρτυρῶ*, *εὐχ*, ὁ Testis; quod etiam significatum habetur apud Hebræos, apud quos *עֵד* Testis venit à verbo *עָדָה* testatus est, testificatus est, & cognitionem habet cum voce *וָדַע* id est, novit, scivit, & cum *וָדַעְתִּי* simul novit, quia quod scimus testamur; & conditio est attestatio mentis. Languius in Florileg. Verb. Martyrium Emin. Card. de Lauræa tr. 3. sent. part. 2. tom. 3. De Fide, & propagat. ejus disput. 20. num. 1. Et ideo in Apoc. 2. 13. dicitur: *Antipas testis meus fidelis, qui occisus est apud vos;* ubi Gloss. interlin. notat: *Martyr scilicet fuit.* Et act. 1. 8. scribitur: *Eritis mihi testes in Jerusalem.* Et iterum Apoc. 6. 9. Vidi sub. *Altare Animas intersectorum propter Verbum Dei, & propter testimonium, quod habent:* quandoquidem Martyres tumulabantur sub altaribus, cum epigraphæ *Martyrium* apud Græcos, & *Confessio* apud Latinos; & ideo Romæ Altaria, in quibus jacent sacræ Reliquiæ corporum SS. Petri, & Pauli, vocantur *Confessio S. Petri, & Confessio S. Pauli:* prout in Ecclesia SS. Apostolorum legitur *Confessio SS. Philippi, & Jacobi:* & in primitiva Ecclesia per multos annos Martyres nominabantur *Confessores*, juxta illud *Luc. 12. 8. Qui me confessus fuerit coram hominibus, confitebor & ego eum coram patre meo;* ut advertit Emin. Card. Baron. in *Martyrol. Rom. 6. Julii Verb. Cum ad Confessionem:* qui subdit die 2. Januarii. quod qui captus pro fide occumbat, dicebatur *Confessor.* Qui non interpellatus se offerebat Martyrio, appellabatur *Professor.* Qui verò propter fidem exulabat, & sua bona amittebat vocabatur *Extorris:* omnes tamen in numero Martyrum computabantur. Caterum progressu temporis cœperunt appellari *Martyres* illi, qui pro fide patiebantur; Confessores verò, qui in heroicis virtutibus sanctæ exercitati, naturali morte ex hac vita decedebant. Sic ex Origine, Petro Belesen. ex S. Bernardo in *serm. de S. Benedicto in fine.* & ex Eminentiis, Cardin. Baron. Anno 286. eruditè, ac doctè de more probat Emin. Card. de Lauræa de Martyrio d. disp. 20. num. 16.

Quo ad tertium: Duplex est Martyrium, Cruentum, & incruentum. Illud est Cruentum, quod consummatur cum sanguinis effusione, & vitæ dispendio, vi persecutionis motæ in odium fidei; & quamvis Gnostici, Valentinus, & Montanus, deinde hæretici Adamitæ, ac alii nebulones ejusdem farinae detestati sint Martyrium, & docuerint, Martyres esse reos luicidii, ut ex Cardin. Baron. Ann. 145. & ex Salelletom. 2. reg. 226. & 302. deducit Emin. Cardin. de Lauræa d. disp. 20. num. 200. & seqq. nihilominus dicendum est; Martyrium esse actum quadruplicis virtutis; scilicet Fortitudinis, ut elicientis principaliter; Patientiæ, ut elicientis consequenter; Fidei, ut finis & Charitatis, ut imperantis. S. Thomas 2. 2. q. 124. art. 1. & 2. Charitas enim; seu amor in Deum est triplex, Complacentie, qua Christianus gaudet ob divinam superexcellentiam, Benevolentie, qua exoptat, (liceat mihi loqui cum libello nostro Doctrinæ Christianæ) *che Dio sia conosciuto da tutto il mondo, e così il Santo Nome suo sia da tutti honorato, & glorificato, come si conviene.* Et Appretiationis, qua homo fidelis appretiat, & æstimat Deum supra omnia, ac etiam supra vitam suam, quam promptè tradit pro ejus fide, & gloria; & hæc est summa dilectio, juxta illud: *Majorem charitatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis* Joan. 15. Ita Emin. Card. de Lauræa d. disp. 20.

disp. 20. num. 227. & seqq. ubi auctoritates plurimas Sanctorum Patrum allegat.

Verum tamen est, quod quamvis optare Martyrium pro Christi gloria, & querere media, quae possunt ad illud conducere, sit perfectissimum opus supererogationis, veluti procurare missiones ad infideles, ut fecit S. Franciscus Assisten. Profectus in Africam, & S. Xaverius in Asiam, & mortui sunt S. Antonius de Padua, S. Theresia, & alii Sancti; quorum plures, ex speciali motivo Spiritu Sancti, etiam se obtulerunt tyrannis, ex desiderio patiendi martyrium, eorum saevitiam, & crudelitatem exprobrantes, & provocantes, à quibus postea necati sunt, ut legitur in Martyrologio Romano de S. Maximo Levita; de S. Caprasio, de S. Arthemio 20. Octobr. De S. Cordula Socia S. Ursulae, die 22. Octobr. Et de S. Gordio die 3. Januar. & ex Emin. Baron. Ann. 304. Regulariter tamen loquendo id non licet, ut cum S. Thom. 2. 2. q. 124. art. 1. ad 6. & aliis SS. Patribus Probat Gobat, d. tract. 2. num. 622. Eminent. Cardin. de Lugo tract. de Just. & Jur. disp. 10. num. 44. & Eminent. Cardin. de Lauræa d. disp. 20. num. 180. & num. 188. quibus in locis docet, non dari praeceptum de Martyrio, nisi conditionatum, & in preparatione animi, si scilicet casus conficiendae fidei ad illud adigeret. Imo licitum est fidelibus tempore persecutionis, se occultare, & fugere ad evadendam mortem, carcerem, & captivam, ut habetur Matth. 10. Cum vos oderint in Civitate ista, fugite in aliam: Et fecit Apostolus Paulus qui ait, Cum Damasci praepositis gentis Areta Regis voluerit eum comprehendere, à fratribus per murum demissus est in sporta, & sic evasit manus ejus in nomine Domini; & ex pluribus SS. Patrum auctoritatibus, & exemplo fidelium, qui Romae in 42. Cemeteryis latitabant tempore persecutionum, firmat Emin. Card. de Lauræa d. disp. 20. à num. 251. & seqq. Nisi essent personae publicae, curam animarum habentes, ex quarum fuga plebs desereret fidem, vel nisi etiam ex exemplo privatorum hominum fugientium alii scandalum sumerent, & fidem essent negaturi; quo respectu fortissimos pugiles Christianos in Japonibus nec pedem movisse, instante periculo mortis etiam acerbissima, memorat Gobat d. tract. 2. num. 627. & confirmat Emin. Cardin. de Lauræa d. disp. 20. num. 260. & n. 263.

Incruentum Martyrium est illud, quod fideles patiuntur, supportantes incommoda, vexationes & tribulationes, vel à Dæmone, vel à mundo ob amorem alicujus heroicæ Virtutis, ut ex antiquis SS. Patribus eruditissime probat Emin. Cardin. de Lauræa de disp. 20. art. 3. per totum; & præcipue ex S. Hieronymo, qui in epist. ad Demetriadem, de Virginitate servanda, ait: Habet & pudicitia servata Martyrium suum; & de Sancta Paula in epistola ad Virginem Eustochium ejus matre: Mater tua longo martyrio coronata est. Non solum enim effusio sanguinis in confessione reputatur, sed devota quoque mentis servitus immaculata, continuum Martyrium est. Et ex S. Ambrosio in Psal. 118. Vers. Multi persequentes me. Ubi, cum multa tentationum genera, quae persequuntur homines, narrasset; deinde subdit: Verum ut multa persecutiones, ita multa martyria: Tentatus es spiritu fornicationis, sed temerandam mentis, & corporis castimoniam non putasti, Martyr es Christi: Tentatus es spiritu Superbia; sed humilitatem magis, quam arrogantiam dilexisti, Testis es Christi,

Et ita de aliis: & postea, inquit: Quanti ergo quotidie in occultis Martyres Christi sunt, & Jesum Dominum constituentur. Ex quibus, & aliis SS. Patrum auctoritatibus tum RR. Parochi, tum RR. Confessarii Monialium, amplissimas rationes desumere possunt ad confortandas, animas eorum gubernio commissas, ut Christianæ, & Religiosæ vitæ incommoda libenter pariantur; neque eas pigeat imitari sanctos Martyres, qui sanguinem pro fide fuderunt in martyrio eruento, cum & ipse Martyres sint ob virtutem castitatis, & patientiæ, quamvis incruento Martyrio. Dolent enim sæpe sæpius in Villis bubulci ob nimiam paupertatem; & in Monasteriis Moniales propter clausuræ mortificationem, infirmitatum à Virginali vitæ inseparabilium frequentiam, & alia tædia plurima; itaut videantur desperare, quas consolari oportet spe excellentis Aureolæ, in æterna vitæ eis concedendæ, non solum castimoniam servatæ, sed Martyrii tolerati; testante S. August. Serm. 32. de S. Laur. quod tota vitæ Christiani hominis, si secundum Evangelium vivat, crux est, atque Martyrium: Et S. Greg. Magno Hom. 35. in Evang. Et nos sine ferro esse possumus martyres, si patientiam veraciter in animo custodimus.

Quo ad Quartum: Quatuor sunt gradus Martyrii. Primus est infantium, qui in odium fidei occiduntur; quapropter ab Ecclesia vocantur infantes occisi ab Herode, Flores Martyrum, & prima Christi víctima; & inter Martyres celebrantur alii infantes, nempe SS. Modestus, & Ammonius in Martyrol. Rom. 12. Febr. Et decem pueri 15. Julii; & non solum infantes nati, sed etiam existentes in utero Matris, si cum matre occidantur in odium fidei, Martyres censentur. Vaszuez tom. 2. in 3. part. disp. 153. cap. 7. Mastrius in Theol. Moral. d. disp. 17. n. 7. & Gobat d. tract. 2. num. 612. Et dicemus infra in Decis. LII. num. 3. Secundus Martyrii gradus est eorum, qui vehementer ad illud aspirant, & ipsum concupiverunt: sed Deus noluit, eos sanguinem potuisse effundere, licet voluerit eorum desiderium coronare. cap. Nunquid. 26. de Peniten. dist. 1. ubi sic legitur: In Dei servis, apud quos confessio cogitatur, & Martyrium mente concipitur, animus ad bonum debitus, Deo judice coronatur. Aliud est Martyrium animo deesse, aliud animo defuisse Martyrium. Tales fuere in primis DEIPARA, quæ Regina Martyrum jure nuncupatur, nam ipsius animam doloris gladius pertransiit, Luc. 2. quando stabat Mater dolorosa, juxta Crucem lacrymosa, in qua pendebat Filius. Deinde S. Martinus Episcopus, de quo canit Ecclesia: O Sanctissima anima, quam est gladius persecutoris non abstulit, palmam tamen Martyrii non amisit. Similiter SS. Franciscus Assisten. & Xaverius, S. Antonius de Padua, S. Theresia, & alii plurimi, quorum corda Martyrii desiderio exarserunt. Tertius gradus est illorum Sanctorum, quibus applicata fuerunt tormenta, & illata ærumnæ, pro fide confessione; sed, Deo illos protegente, illasi evaserunt; ut tres pueri Sidrac, Misac, & Ab denago de fornace ignis ardentis; S. Joannes Evangelista de ferventis olei dolio; SS. Pontifices Romani, Marcellus, Joannes, Silverius, Martinus, & Pontianus; pro quibus Ecclesia constituit octavum Responsorium in com. unius Martyr. Domine præveniisti eum &c. & alii multi. Quartus tandem gradus Martyrii est illorum, quos Deus fecit dignos, suum fundere sanguinem in testimonium fidei, vel heroicæ alicujus virtutis; de quibus

quibus scriptum est: *Viri sancti gloriosum sanguinem fuderunt pro Domino; amaverunt Christum in vita sua, imitati sunt eum in morte sua; & ideo coronas triumphales meruerunt. In com. plur. mart. resp. 2.* Quorum numerus in Ecclesia Catholica est innumerebilis.

Quo ad Quintum. Conditiones ad consummationem veri Martyrii sunt septem. *Prima*, ut Martyr sit homo Christianus, vel Cathecumenus cum voto Baptismi; casu quo realiter habere non possit spirituale regenerationis lavacrum; quod si potest, prius debet assumere; ut in *Martyrol. Rom. die 25. Decembr.* ubi inter plures millium Martyrum sub Decletiano Nicomediae interfectorum, multi erant Cathecumeni, qui solliciti se baptizare fecerunt, antequam comburerentur in ipsa Ecclesia, ut observat Emin. Card. de Lauræa de *Martyrio d. disp. 20. num. 66.* E contra abique aquæ baptismo Martyr obiit S. Emerentiana collectanea B. Agnetis, ut legimus in *Breviario die 23. Januarii. Secunda*, ut patiens pro fide sit Catholicus, nam hæreticis tormenta, & mors nihil profunt. *cap. Firmissime de Hæreticis. Tertia*, ut patiat in odium fidei, & in ipso patiente voluntas patiendi sit, non pro vana gloria, aut honore mundano, sed pro Christi nomine, & veritate fidei Christianæ, juxta illud *Matth. 10. Qui perdidit animam suam propter ME, inveniet eam.* Sufficit autem prædicta voluntas non solum actualis, & virtualis, sed etiam habitualis. S. Thom. 2. 2. q. 83. art. 1. ad 2. quia supremus Agonotheta Christus plus non exigit, quam habitualem, quæ supponit præcessisse virtualem, & actualem, prout sola habitualis voluntas sufficit etiam in collatione Baptismi, Confirmationis, & Ordinis in fuscipiente; siquidem se passivè tantum habet Gobat *d. tract. 2. num. 615. & 616.* & Emin. Card. de Lauræa *d. disp. 20. de Martyrio num. 83.*

Neque obstat potest huic tertiæ conditioni, quod multi coluntur ut Martyres, & tamen non fuerunt occisi in odium fidei; veluti Innocentes ab Herode, ob motivum politicum amissionis Regni. Plures Virgines, quia noluerunt assentiri Matrimonio Gentilium. Plures Episcopi ob Ecclesiasticæ libertatis defensionem; & alii ob alias virtutes.

Quoniam respondetur; FIDEM dupliciter considerari, vel tanquam revelatam ob credenda; vel tanquam revelatam ob agenda. Sufferre Martyrium in odium Fidei utroque modo, facit verum Martyrem; primo enim modo Fides dirigit intellectum in credendo, & dicitur speculativa; secundo autem modo ducit voluntatem in agendo, & dicitur Fides practica; itaque non minus est Testis fidelis revelationi Divinæ, qui defendit ea, quæ sunt credenda, quam qui defendit ea, quæ ex Divino Præcepto sunt operanda.

Hinc Martyr fuit Abel, qui occisus est ob Religionem; & Pietatem exercitam erga Deum, offerendo quæ habebat optima, sic eum Fide instruente. Martyres fuerunt Isaias, Hieremias, Zacharias, Fratres Machabæi, ob observantiam legis, ad quam à Fide adigebantur. Martyr S. Joannes Baptista, ob reprehensionem incestuosæ copulæ Herodis cum Herodiade. Martyres S. Thomas Cantuariensis, S. Stanislaus Polonus, S. Engelbertus Coloniensis, S. Bellinus Episcopus Patavinus, ob defensionem Ecclesiasticæ libertatis, quam tueri proprio sanguine eos Fides edocuit. S. Lauren-

Doct. Clericali Tom. I. Liber I.

tius affatus, quia in pauperes distribuerat thesauros Ecclesiæ, & Titus Diaconus, de quo in *Martyrol. 16. Aug.* Imò Principes Apostolorum Petrus, & Paulus passi sunt Martyrium Romæ sub Nerone, non ob prædicationem credendorum; sed pro prædicatione, & exercitio Virtutum, à Fide Christiana dictatarum, præsertim castitatis, & continentia; ut notat Metaphrast. 29. Junii, & Emin. Card. Baronius *Ann. 68. & 69.* & erudite probat Emin. Card. de Lauræa de *Martyrio d. disp. 20. art. 7.* per totum Gobat. *d. tract. 2. num. 608.* & in altera sua *Theologia Juridico Morali seu Quinario tract. 5. cap. 18. sect. 6.* ubi tanquam verus Germanus docet, Martyrem esse appellandum, qui vitam amitteret, ob non evacuatum ab alio sibi propinatum craterem; quo cognoscebat, se inebriandum, & rationem exturbandam. Quo titulo eò magis videntur decorandi, qui vitam prodigunt tempore pestis, inserviando infectis ex charitate, quamvis non nisi latè sumpto vocabulo Martyres sint vocandi, ex sententia Emin. Card. de Lauræa de *Martyrio cit. disp. 20. à num. 45. & seqq.*

Quarta conditio est, ut mors inferatur à persecutore, quia nulli licet, seipsum interficere: Hinc Salvator ait Petro: *Cum autem senseris, ex- 12*
tendes manus tuas, & alius te cinget, & ducet, quo tu non vis. Hoc autem dixit, significans, quæ morte esset clarificaturus Deum. Joan. 21. Et de hoc scribitur *Matth. 10. Tradent enim vos in conciliis, & in synagogis suis flagellabunt vos.* Quod si quis objiciat exempla Martyrum 300. qui se projecerunt in ardentem calcis fornacem, ubi combusti, eorum cineres Massa candida facti sunt. *Martyrol. Rom. 24. Augusti,* vel S. Pelagii, ejusque Matris; & duarum Sororum, quæ se in profluentem projecerunt, ut evaderent manus insidiantium ipsarum pudicitia; quas S. Ambros. *lib. 2. de Virginit.* pulcherrimis verbis, ac sententiis laudat. Vel Sanctæ Euphrasie, quæ sinxit unguentum resistens ferro, & invitavit militem ad experiendum super collo ejusdem Virginis; quæ obtruncata fuit, ut narrat Niceph. Callixt. in *Hist. lib. 7. cap. 13.* Sive Sophroniæ Urbis Præfecti uxoris, quæ eadem de causa ense se transfixit, ut ex *Eusebio* notat Emin. Card. Baron. *Ann. 309. num. 10.* Sive SS. Apolloniæ, & Emerentianæ, quæ se projecerunt in rogam, *Brev. Rom. die 23. Jan. & 9. Febr.* His, & similibus respondetur, vel id factum esse peculiari instinctu Divino. S. Thom. 2. 2. q. 64. art. 5. ad 4. vel per errorem invincibilem à prædictis Sanctis Martyribus creditum, in iisdem circumstantiis id sibi licitum fuisse Lessius de *Justit. & Jur. lib. 2. cap. 9. num. 23.* Et Emin. Card. de Lugo eod. *tract. disp. 10. num. 16.* P. Menochius in *Storeis Cent. 2. cap. 27. & cap. 50.* Vel iussu tyrannorum, & mandato persecutorum mortem appetiisse, quamvis aliquantum, Deo impellente, ipsi, & ipsæ Martyres executionem prævenerint. Gobatus *d. tract. 2. num. 631.* & Emin. Card. de Lauræa *d. disp. 20. num. 96.*

Quinta est conditio; ut Martyrio plectendus non habeat culpam mortalem, vel affectum ad illam; & ideo si sit in peccato mortali, confiteri debeat, 13
si copiam Confessoris habeat, sin minus actum contritionis, & amoris Deieliciat: quod si solummodò sit attritus, quamvis plurimi ex antiquis DD. reclamant, modernorum communis opinio est, quod virtute Martyrii efficiatur contritus, vitam obtineat æternam, & verus Martyr censetur, Mastrius

F 2

in 4.

in 4. sent. d. disp. 2. art. 2. per totum, ubi principalem rationem esse dicit, quia hoc privilegium Christus concessit Martyrio, ut ex speciali Dei dispensatione habeat vim conferendi primam gratiam, & ad instar Sacramenti, Martyrem justificandi ex opere operato. Idem Maltius in sua Theol. Morali disp. 17. num. 6. Layman. lib. 3. sect. 3. De Fortitudine num. 6. Vers. Contrariam tamen sententiam, ubi DD. citat Suarez tom. 3. in 3. part. disp. 29. sect. 3. concl. 2. Gobat d. tract. 2. De Baptismo Sanguinis num. 617. ubi non esse extendendum, ait, hoc privilegium Martyrio per pestem; seu ponentibus vitam in obsequio peste infectorum. Et novissimè Eminen. Card. de Lauræa d. tract. de Martyrio disp. 20. num. 146. quo loci, firmat, attritionem sufficere ad obtinendam gratiam, & justificationem in oculis pro fide auctoritate Ecclesiæ Catholice, quæ in spatio sexdecim sæculorum numquam distinxit inter Martyres attritos, & contritos; sed indifferenter haberi, & venerari ut Martyres, docuit, interfectos pro fide; quamvis mortaliter sit impossibile, quin inter tot Myriades Martyrum, aliqui, & quidem plures non fuerint in statu peccati mortalis, & solum attriti.

Sexta conditio est, quod Martyr, in passione non recalcitret, non detrectet, neque se defendat adversus Tyrannum: cum de Martyribus sanctis canat Ecclesiæ: *Caduntur gladiis more bidentium; non murmurat resonat, non querimonia; sed corde impavido mens bene conscia, conservat patientiam.* In Hymn. plur. Mart. ad Vesp. Quare milites Catholici interempti ab hæreticis, atque Turcis ex odio Religionis Orthodoxæ, sunt extra censum verorum Martyrum, si animam exhalarunt, dum se se armis defendebant. Lessius lib. 3. de virtutibus cap. 1. num. 36. Gobat d. tract. 2. num. 614. & Emin. Card. de Lauræa d. disput. 20. num. 266. ubi excusat partem hominis inferiorem, si reformidet tormenta; nam etiam Salvator, in solamen nostrum, tempore Passionis suæ caput pavere, & cadere, quia spiritus promptus erat, caro autem infirma; sed subjunxit, & dixit ad Patrem: *Verumtamen non sicut ego volo, sed sicut tu, fiat voluntas tua.* Matth. 26.

Septima, & ultima conditio veri Martyrii est, ut Martyr sit constans in tormentis usque in finem, & habeat voluntatem perseverantem in passione usque ad mortem; cum scriptum sit: *Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit.* Matth. 24. 13. & Apoc. 2. *Esto fidelis usque ad mortem, & dabo tibi coronam vitæ.* Propterea intra quadraginta Martyres sub Licinio, qui non perseveravit in frigore sustinendo, sed in tepidum balneum descendit, perdidit coronam, quam Janitor meruit obtinere, ut in Brev. Roman. die 10. Martii.

Quo ad ultimum effectus Martyrii sunt sequentes. 1. Supplet Baptismum aquæ, si hic haberi non possit, & delet peccatum originale. 2. Si deficiat Confessarius, delet omnia peccata actualia in adulto ex opere operato, sola attritione interveniente, ut diximus in quinta conditione. 3. Relaxat omnem pœnam, ita ut Martyr statim evelet ad Paradisum. 4. Dum Martyr est in conflictu, & agone, habet specialem Dei assistentiam. 5. Martyrum corpora venerantur ab Ecclesiâ, reponuntur in Altaribus, dies festi, ac templa ipsis consecrantur. 6. Eorum animæ in cælo, præter essentialem gloriam, potiuntur lætitiâ singulari ob Aureolam Martyrii, quæ est præ-

excellenter aureolis Virginum, atque Doctorum. Raynaud. de Martyrio part. 2. cap. 6. n. 32. & 33. Gobat d. tract. 2. num. 619. Maltius in Theol. Moral. disp. 17. n. 6. Layman. d. lib. 3. sect. 3. de Fortitudine num. 6. & 7. & Emin. Card. de Lauræa de Martyrio d. disp. 20. art. ult. atque in 4. Sent. tom. 4. disp. 22. num. 48.

Tandem corollarii loco ad materiam Martyrii Clerus noster notavit causam, propter quam (ut plurimum) ignis, rotæ, bestie, & aquæ parcebant Martyribus; ac semper gladius eos interimebat, Eamque fuisse (cæteris relictis, videndis in Gobato d. tract. 2. num. 633.) quia Deus volebat ostendere, Martyres esse verè nobiles, qui solo gladio de Jure plectuntur. Philipp. Berlaymont. in Parad. Puer part. 3. c. 4. & Gobat ubi supra in fine. Est tamen advertendum, aliquando Deum voluisse, ut neque gladius, seu ensis perimere posset aliquem è suis SS. Martyribus, ad suam omnipotentiam demonstrandam, & crudelitatem paganorum confundendam ut legitur de S. Cæcilia Virgine, & Martyre, de qua Breviar. Roman. die 22. Novembr. ait; quod ad eam immisus est carnifex, qui ter securi idam, cum caput abscindere non potuisset, semivivam reliquit.

DECISIO XXVIII.

ARGUMENTUM.

Ostenditur, quando Diaconus possit solemniter baptizare, nec non Parochus suspensus à Divinis.

SUMMARIUM.

- 1 Diaconus an possit baptizare, si Parochus absit?
- 2 An solemniter, vel privatè.
- 3 Parochi licentia est necessaria ad baptizandum extraneis necessitatibus.
4. Parochus suspensus an possit baptizare? & num. 7.
- 5 Suspensio à Divinis quæ, & quotuplex sit?
- 6 Sacerdotis officium est baptizare.
- 8 Suspensus à Divinis baptizat in casu necessitatis, sed privatè.
- 9 Impotentia Parochi suspensi à divinis ob debita an eum excuset, si baptizet?
- 10 Beneficium cap. Odoardus de Solut. denegatur in 20. casibus.

Explicite Sanguinis baptismate, & iis, quæ ad essentialiam Martyrii spectant, reassumendo materiam, & tractatum Baptismi Fluminis duo casus sunt decidendi. Primus est Diaconus, absente Parocho, infantem ad Ecclesiâ delatum baptizat. Queritur, an bene, vel malè agat? Pro hujus casus intelligentia, & germana resolutione duo sunt præmittenda, ac prænotanda. Unum, quod nulli licet, extra casum extremæ necessitatis, baptizare infantes absque proprii Parochi licentia; vel expressâ, vel tacita; & hoc sub mortali, quia cum baptizare spectet ad Parochum, qui sibi usurpat hoc munus, eo invito, violat Jus alterius, & pervertit Ecclesiæ ordinationem. Barbosa de Parocho cap. 18. num. 12. Layman. lib. 5. tract. 2. cap. 7. num. 2. Gobat de Baptismo tract. 2. num. 132. & 134. ubi subdit, Presbyterum, invadentem in hac materia jus alienum, peccare quidem mortaliter, sed nullam incurrere